

As a leading venue for research on culture-historical, civilizational and international processes (Introduction by the co-editors)

Research journals are (and have always been) not only a medium of scholarly communication, but also an environment in which the intellectual culture of a time is formed, its challenges are understood, and the directions of the further progress of thought are determined. Journals are peculiar indicators of the state of social consciousness, reflecting both the robustness of research and the general trends of spiritual life. For us, as co-editors of this issue, it is a great honor to join the publication which has for many years been an influential platform for academic dialogue, critical understanding of modernity and the production of new ideas in the field of culture-historical, civilizational and international political studies.

At a time when globalization processes are concurrent with tendencies of fragmentation, isolation and identity crises, research journals capable of cultivating calm, reasoned and methodologically balanced conversation have a highly relevant role to play. Culture – History – Globalization is not just a periodical but, crucially, an intellectual community that fosters a scholarly culture of dialogue, openness and reflection. That is why each issue is consequential not only for a narrow academic environment but also to for the broader context of the humanistic understanding of “fluid modernity.”

The many years of our scholarly collaboration with the editorial team of Culture – History – Globalization showcase the importance of the stability of partnership relations, professional openness and readiness for interdisciplinary dialogue. As academic mobility and the digitalization of scholarship and research produce new formats of communication, stability and trust are key prerequisites for effective intellectual exchange. Such a constant dialogue involving researchers from different countries, schools and disciplines promotes the formation of a common intellectual and of an extensive network of academic interaction that goes far beyond institutional or national limitations. This network is based on mutual respect and shared values; it operates as a species of cultural diplomacy in which scholarly cooperation provides a basis for long-term forms of mutual understanding and trust between peoples.

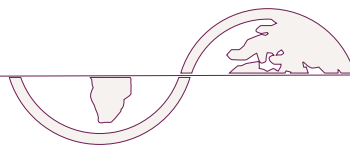
The editorial board of Culture – History – Globalization has been crafting a unique tradition of academic trust and creative partnership for many years. Its activities epitomise an effective com-

ination of high standards of professionalism, openness to new approaches and support for young scientists. We regard this not only as an exemplification of effective organization but also as an institutional embodiment of the principles of academic democracy, where different voices and research intentions merge into a single, multifaceted narrative of modern humanistic knowledge.

Today, as the world is experiencing profound geopolitical and civilizational shifts, it is precisely such open, discussion-hospitable and intellectually honest platforms that have special weight. The global turbulences of the early 21st century make it urgent to reconsider the common methodological paradigms and to rethink the very nature and structure of relationships between culture, history and politics. In this sense, Culture – History – Globalization performs a dual function: it records and interprets the current events of our time and it holds a long-term intellectual memory that enables us to trace the evolution of ideas, concepts and scientific approaches.

The journal is and has traditionally been a leading platform for understanding culture-historical and civilizational processes in their multidimensionality. Its issues offer research on the history of culture, civilizational theory, philosophy of history, international relations, political science, sociology, global studies and cultural anthropology, as well as analytical studies on identity, memory and the transformations values in the modern world. Such thematic diversity is not accidental; rather, it reflects the editorial board’s belief that the complexity multifaceted nature of our times can only be grasped through interdisciplinary approaches.

The journal’s publications demonstrate how scholarship can combine the depth of historical analysis and the relevance of the political and social facets of modernity. They encourage reflection on how historical experience becomes a resource for modern politics, and how culture turns into a tool for global communication. At the same time, Culture – History – Globalization effectively fulfills an important mission of mediating between the past and the future, between the national and the global and between academic theory and political practice. Special attention is due to the role that the journal plays by highlighting the conflict-proneness of international relations

and the complex interplays between the national, regional and global levels of modern development. In the context of increasing geopolitical competition, a revision of international legal norms, hybrid forms of confrontation and the return of authoritarianism, the analytical discourse of the journal helps to understand both the symptoms of the global crisis as well as the underlying civilizational conditions and causes of modern conflicts. As the journal's contributors are dedicated to looking beyond the current political situation, they offer in-depth interpretations of a varied array of international processes, from the revival of neo-imperial ambitions to the crisis of the liberal international order.

The editorial board consistently supports the traditional and interdisciplinary study of security issues as a pivotal research direction. Security is not limited today to military-political categories; instead, it is a complex phenomenon in which energy, environmental, food, technological, informational and humanitarian dimensions interact. Considering security to be a systemic trait of the state of civilization, Culture – History – Globalization lays the intellectual foundations for developing new approaches to global governance and constructing a just, balanced and sustainable world order.

As the articles in the current issue convincingly argue, civilizational dimension of modernity should be understood not only in terms of theoretical constructs but primarily as a practical tool for grasping global processes. "The world order" is no longer a purely political concept and increasingly reflects the interaction of cultures, value systems, development models and historical experiences. At the intersection of the political and the cultural, local and global, historical and contemporary, new research horizons are emerging, with the editorial team of Culture – History – Globalization vigorously involved in advancing them.

Supporting innovative methodological approaches is no less important a mission of the journal. It invites analytical pluralism ranging from classic historical and philosophical studies to the applications of modern theories of international relations, postcolonial and deconstructive approaches, and research on memory, identity, cultural diplomacy and other topical issues. This methodological openness supports the development of modern humanistic narratives and metanarratives, as well as the establishment of new standards of academic thinking informed by mutual respect for different traditions and the search for inclusive solutions. This intellectual plurality nurtures academic discussion and creates conditions for research synergy – that rare state in which different schools, concepts and scholarly experiences do not contradict but complement each other. Environments encouraging this kind of amalgamation bring forth a new kind of humanistic knowledge

that is integrative, dialogic and collaborative instead of competitive.

The humanistic dimension of globalization, which takes a special place in the conceptual field of the journal, deserves special attention. While inherently technological and economic, globalization has primarily cultural and historical consequences. It affords precious opportunities for the enhancement of communication and the mutual enrichment of cultures, but at the same time it spawns numerous and serious challenges, from the unification of cultural codes to the crisis of local identities. Against this backdrop, Culture – History – Globalization hosts critical analyses of these ambivalent processes and encourages looking for the ways to balance global integration and cultural diversity.

Today, as we stand on the threshold of new transformations in technologies and worldviews – from artificial intelligence and bioethical dilemmas to the new security and energy architecture of the world – it is important to maintain such open and inclusive formats of scholarly communication, based on mutual respect, trust and the desire for shared knowledge. This is not only the editorial but also the socially significant mission of the journal. In our increasingly polarized and confrontational times, it is critical to support the humanistic dimension of science and learning, cultivate responsible thinking, and champion a culture of dialogue. It is in this joint intellectual work, founded on a combination of culture-historical analysis and a global vision of modernity that we see the main mission of our academic community and the journal itself. We are convinced that Culture – History – Globalization will continue to be not only a professional publication, but also a space of fruitful discussion, intellectual freedom and cultural responsibility – a site where words of scholars morph into a factor of understanding in the complex and contradictory world of the 21st century.

This issue of the journal conceptually brings together a cluster of research studies inscribed in the discursive frames outlined above. Their central thematic preoccupations comprise issues of current relevance, such as:

- theoretical and general issues of modern international relations, in particular the their asymmetry paradigm;
- conflict-generating and security aspects of the neo-post-bipolar world order and key trends in its evolution;
- conceptual dimensions of foreign policies of individual states, in particular the People's Republic of China and the Republic of Turkey;
- selected aspects of bilateral interstate cooperation, primarily Ukrainian-Polish humanitarian cooperation.

A sizeable part of the articles addresses a wide range of issues

that shape modern scientific discourse in the field of international relations. The authors focus on the complex and multidimensional dynamic of global processes unfolding at a time of transformations in the world order. Theoretical works on and overviews of the asymmetry of modern international relations reveal fundamental patterns of change in the balance of power between the leading and peripheral actors of world politics, highlight shifts in the conceptual apparatus of the theory of international relations and contribute to a deeper understanding of the evolution of the global system.

A separate group of studies contains analytic texts that focus on the conflict-generating and security parameters of the neo-post-bipolar world order. Their research value lies in their striving to comprehend new forms of international instability, capture crisis trends in collective security and to theoretically model the ways in which states adapt to increasing turbulence. Such an approach improves our understanding of modern threats and contributes to practical recommendations for policy decisions and security strategies.

The development of modern science is also considerably supported by studies devoted to the conceptual aspects of foreign policies adopted by individual states, primarily the People's Republic of China and the Republic of Turkey. By analyzing them, we can trace how national interests, cultural and historical traditions and geopolitical ambitions determine the trajectories of states' behavior in the international arena. Papers on this subject expand our understanding of alternative development models that are being designed outside the Western world and enrich the theoretical palette of modern scholarship on international relations.

Applied research is an equally important component of this issue. Its dual focus encompasses exploration of the impact of Taiwan's rapid technological development in semiconductor production on the geopolitical dynamics of relations between Taiwan, the PRC and the U.S. and a survey of Polish humanitarian aid to Ukraine in the context of Russian aggression. The scholarly and social significance of the former lies in substantiating the notion that Taiwan's dominance in semiconductor production not only ensures its economic growth but also makes it an indispensable element of global technological interdependence. At the same time, while Taiwan's technological progress increases its strategic importance, curbs China's geopolitical ambitions and strengthens the U.S. influence in the region, it generates new systemic risks between containment and escalation in the trilateral relations of the People's Republic of China, the Republic of China and the United States of America.

The article on Polish humanitarian aid to Ukraine comprehensi-

vely portrays the scale, forms and relevance of the solidarity of Polish society and state institutions with the Ukrainian people. The study focuses on the role of humanitarian support as a factor in strengthening trust between countries, developing interpersonal contacts and rethinking common historical experience. Polish aid to Ukraine was not only an expression of neighborly support but also evidence of mobilization for protection of common European values, such as human dignity, freedom and security. In this context, the paper on the humanitarian dimension of Ukrainian-Polish relations is of special relevance as it combines analytical depth with the practical mission of promoting partnership, solidarity and shared responsibility for peace in Europe.

The thematic and conceptual diversity of the articles collected in this issue produces a holistic vision of the modern world as a complex, contradictory, but natural system. They expand the horizons of knowledge, improve our understanding of global processes, provide an intellectual basis for further research and support practical decisions in the field of international policy.

We are sincerely grateful to the editorial board, the authors and the reviewers for their outstanding academic culture, attention to detail, conscientiousness and professional integrity, which determine the quality of each issue. As a result of their efforts, the journal not only chronicles the state of scholarship but also shapes its development, opening new horizons of research and promoting a dialogue of various civilizational, cultural and intellectual traditions.

We believe that this issue will be another step in the consolidation of international scholarly collaboration and the cultivation of the environment in which mutual understanding and trust can thrive, enhancing the prospects of a truly human-centered, just and stable world order.

With deep respect and gratitude,

Alla Kyrydon and Serhiy Troyan, Co-editors of the issue

Jako wiodące miejsce badań procesów kulturowo-historycznych, cywilizacyjnych i międzynarodowych (słowo wstępne współredaktorów)

Czasopisma naukowe zawsze były nie tylko przestrzenią profesjonalnej komunikacji, ale także środowiskiem, w którym kształtuje się kultura intelektualna epoki, rozumie się jej wyzwanie i wyznacza kierunki dalszego rozwoju myśli. Pełnią one funkcję swoistych wskaźników stanu świadomości społecznej, odzwierciedlając nie tylko poziom badań naukowych, ale także ogólne trendy życia duchowego. Dla nas, jako współredaktorów tego numeru, to wielki zaszczyt dołączyć do wydawnictwa, które od lat pozostaje wpływową platformą dialogu naukowego, krytycznego rozumienia nowoczesności i tworzenia nowych idei w dziedzinie kulturowo-historycznych, cywilizacyjnych i międzynarodowych studiów politycznych.

W dobie, gdy procesy globalizacji łączą się z trendami fragmentacji, izolacji i kryzysów tożsamości, rola czasopisma naukowego, które jest w stanie zapewnić przestrzeń dla spokojnej, rozsądnej, metodologicznie wyważonej rozmowy, zyskuje szczególne znaczenie. „Kultura – Historia – Globalizacja” jawi się nie tylko jako czasopismo, ale jako wspólnota intelektualna, która kształtuje naukową kulturę dialogu, otwartości i refleksji. Dlatego każdy numer staje się wydarzeniem, i to nie tylko w wąskim środowisku akademickim, ale także w szerszym kontekście humanistycznego rozumienia „płynnej nowoczesności”.

Nasza wieloletnia współpraca naukowa z redakcją czasopisma pokazuje, jak ważna jest stabilność partnerstwa, otwartość zawodowa i gotowość do dialogu interdyscyplinarnego. W warunkach, gdy mobilność akademicka i digitalizacja nauki tworzą nowe formaty komunikacji, to właśnie stabilność i zaufanie stają się kluczowymi warunkami skutecznej wymiany intelektualnej. Dzięki takiemu stałemu dialogowi między badaczami z różnych krajów, szkół i dyscyplin, kształtuje się nie tylko wspólna przestrzeń intelektualna, ale także szersza sieć interakcji akademickich, wykraczająca daleko poza ograniczenia instytucjonalne czy narodowe. Sieć ta opiera się na wzajemnym szacunku i wspólnych wartościach; pełni ona rolę swoistej dyplomacji kulturalnej, ponieważ to właśnie współpraca naukowa staje się podstawą długotrwałych form wzajemnego zrozumienia i zaufania między narodami.

Rada redakcyjna czasopisma od lat buduje unikalną tradycję zaufania naukowego i kreatywnego partnerstwa. Jej działania dowodzą skutecznego połączenia wysokich standardów pro-

fesjonalizmu z otwartością na nowe podejścia i wsparciem dla młodych naukowców. Widzimy w tym nie tylko przykład wzorowej organizacji, ale także instytucjonalne ucieleśnienie zasad demokracji akademickiej, kiedy różne głosy i intencje badawcze łączą się w jedną, wieloaspektową narrację nowoczesnej wiedzy humanitarnej.

W dzisiejszych czasach, gdy świat doświadcza głębokich przemian geopolitycznych i cywilizacyjnych, to właśnie takie otwarte, dyskusyjne, intelektualnie uczciwe platformy mają szczególną wagę. Globalne turbulencje początku XXI wieku zmuszają nas do ponownego rozważenia utartych paradygmatów metodologicznych, do ponownego przemyślenia samej natury i struktury relacji między kulturą, historią i polityką. W tym sensie czasopismo pełni podwójną funkcję: z jednej strony rejestruje i interpretuje bieżące wydarzenia naszych czasów, z drugiej zaś tworzy długotrwałą pamięć intelektualną, która pozwala śledzić ewolucję idei, koncepcji i podejść naukowych.

Czasopismo tradycyjnie pozostaje wiodącą platformą do zrozumienia procesów kulturowo-historycznych i cywilizacyjnych w ich wielowymiarowości. Na jego łamach prezentowane są badania z zakresu historii kultury, historiozofii, teorii cywilizacji, filozofii historii, stosunków międzynarodowych, politologii, socjologii, studiów globalnych, antropologii kulturowej, a także analizy problemów tożsamości, pamięci i przemian wartości współczesnego świata. Taka różnorodność tematyczna nie jest przypadkowa: odzwierciedla ona przekonanie redakcji, że jedynie podejście interdyscyplinarne pozwala na kompleksowe i całościowe zrozumienie złożoności i wieloaspektowości epoki nowożytnej.

Publikacje czasopisma pokazują, jak myśl naukowa potrafi łączyć głębię analizy historycznej z aktualnością politycznego i społecznego wymiaru nowoczesności. Zachęcają do refleksji nad tym, jak doświadczenie historyczne staje się zasobem dla współczesnej polityki, a kultura – narzędziem globalnej komunikacji. Jednocześnie czasopismo z powodzeniem wypełnia ważną misję mediacji między przeszłością i przyszłością, między tym, co narodowe, a tym, co globalne, między teorią akademicką a praktyką działalności politycznej.

Na szczególną uwagę zasługuje rola czasopisma w wypuklaniu problematyki konfliktowości w stosunkach międzynarodowych

oraz złożonej relacji między krajowym, regionalnym i globalnym poziomem współczesnego rozwoju. W kontekście rosnącej konkurencji geopolitycznej, rewizji norm prawa międzynarodowego, powrotu autorytaryzmu i hybrydowych form konfrontacji, analityczny dyskurs czasopisma pomaga zrozumieć nie tylko symptomy globalnego kryzysu, ale także głębokie cywilizacyjne przesłanki i przyczyny współczesnych konfliktów. Autorzy czasopisma dążą do wyjścia poza bieżącą sytuację polityczną, oferując głębsze interpretacje procesów międzynarodowych w szerokim spektrum, od odrodzenia ambicji neoimperialnych po kryzys liberalnego porządku międzynarodowego. Ważnym kierunkiem badań naukowych, konsekwentnie wspieranym przez redakcję, jest badanie problemów bezpieczeństwa, zarówno w jego tradycyjnym, jak i poszerzonym, interdyscyplinarnym ujęciu. Współczesne bezpieczeństwo nie ogranicza się do kategorii militarno-politycznych: jest złożonym zjawiskiem, w którym przenikają się wymiary energetyczny, środowiskowy, żywnościowy, technologiczny, informacyjny i humanitarny. Traktując bezpieczeństwo jako systemową cechę stanu cywilizacji, czasopismo tworzy intelektualne przesłanki do rozwoju nowych podejść do globalnego zarządzania i budowy sprawiedliwego, zrównoważonego i zrównoważonego porządku świata.

Cywilizacyjny wymiar nowoczesności, jak przekonująco dowodzą artykuły w bieżącym numerze, wymaga zrozumienia nie tylko z punktu widzenia konstrukcji teoretycznej, ale także jako praktycznego narzędzia do zrozumienia procesów globalnych. Konceptcja „porządku świata” przestaje być czysto polityczna i coraz bardziej odzwierciedla interakcję kultur, systemów wartości, modeli rozwoju i doświadczeń historycznych. Na styku polityki i kultury, lokalnego i globalnego, historycznego i współczesnego wyłaniają się nowe horyzonty badawcze, w których kształtowaniu aktywnie uczestniczy redakcja czasopisma.

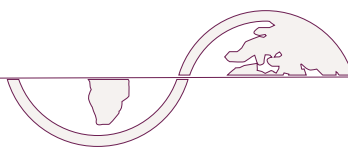
Nie mniej ważna jest misja czasopisma naukowego „Kultura – Historia – Globalizacja” we wspieraniu innowacyjnych podejść metodologicznych. Jego strony są otwarte na pluralizm analityczny – od klasycznych badań historycznych i filozoficznych po zastosowania współczesnych teorii stosunków międzynarodowych, podejść postkolonialnych i dekonstruktywistycznych, badań nad pamięcią, tożsamością, dyplomacją kulturową itd. Taka otwarta platforma metodologiczna pozwala nie tylko kształtować nowoczesną narrację i metanarrację humanitarną, ale także ustanawiać nowe standardy myślenia akademickiego, oparte na wzajemnym szacunku dla różnych tradycji i poszukiwaniu syntetycznych rozwiązań. Ten intelektualny pluralizm nie tylko wzbogaca dyskusję akademicką, ale także stwarza warunki do synergii naukowej – tego rzadkiego stanu, w którym różne szkoły,

konceptcje i doświadczenia naukowe nie są ze sobą sprzeczne, lecz się uzupełniają. To właśnie w takim syntetycznym środowisku kształtuje się integracyjny, dialogiczny, zorientowany nie na rywalizację, lecz na współpracę, nowy typ wiedzy humanitarnej. Na szczególną uwagę zasługuje humanitarny wymiar globalizacji, który zajmuje szczególne miejsce w polu koncepcyjnym czasopisma. Pomimo swojego technologicznego i ekonomicznego charakteru, globalizacja ma przede wszystkim konsekwencje kulturowe i historyczne. Otwiera możliwości intensyfikacji komunikacji i wzajemnego wzbogacania się kultur, ale jednocześnie stawia przed nami liczne i poważne wyzwania – od ujednoczenia kodów kulturowych po kryzys lokalnych tożsamości. Dlatego strony czasopisma stają się miejscem krytycznej analizy tych ambiwalentnych procesów, poszukiwania równowagi między globalną integracją a różnorodnością kulturową.

Dziś u progu nowych przemian technologicznych i światopoglądowych – od sztucznej inteligencji i dylematów bioetycznych po nową architekturę bezpieczeństwa i energii świata – ważne jest utrzymanie właśnie takiej otwartej, inkluzywnej formy komunikacji naukowej, opartej na wzajemnym szacunku, zaufaniu i pragnieniu dzielenia się wiedzą. Widzimy w tym nie tylko cel redakcyjny, ale także istotną społecznie misję czasopisma. W dobie współczesnej, coraz bardziej skłonnej do polaryzacji i konfrontacji, konieczne jest wspieranie humanistycznego wymiaru nauki, kultywowanie odpowiedzialnego myślenia i budowanie kultury dialogu. To właśnie w tej wspólnej pracy intelektualnej, opartej na połączeniu analizy kulturowej i historycznej z globalną wizją nowoczesności, upatrujemy główną misję naszej społeczności naukowej i samego czasopisma. Jesteśmy przekonani, że „Kultura – Historia – Globalizacja” pozostanie nie tylko publikacją profesjonalną, ale także przestrzenią owocnej dyskusji, wolności intelektualnej i odpowiedzialności kulturowej. Czasopismo będzie nadal miejscem, w którym słowo naukowe staje się czynnikiem zrozumienia w złożonym i pełnym sprzeczności świecie XXI wieku.

Kolejny numer czasopisma koncepcyjnie łączy zbiór artykułów naukowych w określonych ramach zarysowanego powyżej dyskursu naukowego. Wiodące tematy badań autora poświęcone są kilku bardzo istotnym aspektom:

- teoretycznym i uogólniającym zagadnieniom współczesnych stosunków międzynarodowych, w szczególności paradygmatowi ich asymetrii;
- konfliktogennym i bezpieczeństwa poziomom neopostbipolarnego porządku świata oraz kluczowym trendom jego ewolucji;

– koncepcyjnym wymiarom polityki zagranicznej poszczególnych państw, w szczególności Chińskiej Republiki Ludowej i Republiki Turcji;

– wybranym aspektem dwustronnej współpracy między państwowej, przede wszystkim ukraińsko-polskiej współpracy humanitarnej.

Część merytoryczna artykułów prezentowanych w numerze czasopisma odzwierciedla szeroki wachlarz problemów kształtujących współczesny dyskurs naukowy w dziedzinie stosunków międzynarodowych. Autorzy koncentrują się na złożonej i wielowymiarowej dynamice procesów globalnych zachodzących w okresie transformacji porządku światowego. Prace teoretyczne i uogólniające poświęcone problemom asymetrii we współczesnych stosunkach międzynarodowych ujawniają podstawowe wzorce zmian w równowadze sił między wiodącymi i peryferyjnymi aktorami polityki światowej, podkreślają zmiany w aparacie pojęciowym teorii stosunków międzynarodowych i przyczyniają się do głębszego zrozumienia ewolucji globalnego systemu.

Osobną grupę badań stanowią teksty analityczne koncentrujące się na parametrach konfliktogennych i bezpieczeństwa neopostbipolarnego porządku świata. Ich wartość naukowa tkwi w dążeniu do zrozumienia nowych form niestabilności międzynarodowej, trendów kryzysowych w obszarze bezpieczeństwa zbiorowego, a także w próbach teoretycznego modelowania sposobów adaptacji państw do warunków narastających turbulencji. Takie podejście nie tylko pogłębia naukowe rozumienie natury współczesnych zagrożeń, ale także przyczynia się do opracowywania praktycznych rekomendacji dotyczących decyzji politycznych i strategii bezpieczeństwa.

Istotnym wkładem w rozwój współczesnej nauki są również badania poświęcone konceptualnym aspektom polityki zagranicznej poszczególnych państw, przede wszystkim Chińskiej Republiki Ludowej i Republiki Turcji. Ich analiza pozwala prześledzić, jak interesy narodowe, tradycje kulturowe i historyczne oraz ambicje geopolityczne determinują trajektorie zachowań państw na arenie międzynarodowej. Artykuły te poszerzają rozumienie alternatywnych modeli rozwoju pojawiających się poza światem zachodnim i wzbogacają teoretyczną paletę współczesnej nauki o stosunkach międzynarodowych.

Równie istotnym elementem tego numeru są badania stosowane, poświęcone w szczególności analizie wpływu szybkiego rozwoju technologicznego Tajwanu w dziedzinie produkcji półprzewodników na geopolityczną dynamikę relacji między Tajwanem, ChRL i USA, a także polskiej pomocy humanitarnej dla Ukrainy w kontekście rosyjskiej agresji. Naukowe i społeczne znaczenie pierwszego z tych tekstów akademickich polega na

uzasadnieniu stanowiska, że dominacja Tajwanu w produkcji półprzewodników nie tylko zapewnia jego wzrost gospodarczy, ale także czyni go niezbędnym elementem globalnej współzależności technologicznej. Jednocześnie postęp technologiczny Tajwanu nie tylko zwiększa jego wartość strategiczną, ogranicza geopolityczne ambicje Chin i wzmacnia wpływy USA w regionie, ale także generuje nowe zagrożenia systemowe pomiędzy powstrzymaniem a eskalacją w relacjach w trójkącie Chińska Republika Ludowa – Republika Chińska – Stany Zjednoczone Ameryki.

Artykuł na temat polskiej pomocy humanitarnej dla Ukrainy kompleksowo ukazuje skalę, formy i znaczenie solidarności polskiego społeczeństwa i instytucji państwowych z narodem ukraińskim. Praca koncentruje się na roli wsparcia humanitarnego jako czynnika wzmacniającego zaufanie między państwowe, rozwijającego kontakty międzyludzkie i reinterpretującego wspólne doświadczenia historyczne. Polska pomoc dla Ukrainy okazała się nie tylko przejawem sąsiedzkiego wsparcia, ale także dowodem wspólnych europejskich wartości, ukierunkowanych na ochronę godności człowieka, wolności i bezpieczeństwa. W tym kontekście publikacja naukowa na temat humanitarnego wymiaru stosunków ukraińsko-polskich nabiera szczególnego znaczenia, ponieważ łączy w sobie analityczną głębię z praktyczną misją – budowaniem partnerstwa, solidarności i odpowiedzialności za pokój w Europie.

Tym samym, tematyczna i problemowa różnorodność prezentowanych artykułów daje holistyczną wizję współczesnego świata jako złożonego, sprzecznego, ale naturalnego systemu. Nie tylko poszerzają one horyzonty wiedzy naukowej, ale także pogłębiają rozumienie procesów globalnych, stanowiąc intelektualną podstawę dalszych badań i praktycznych decyzji w dziedzinie polityki międzynarodowej.

Składamy serdeczne podziękowania redakcji, autorom i recenzentom za wysoki poziom kultury naukowej, dbałość o szczegóły, sumienność i rzetelność zawodową, które decydują o treści każdego numeru. Dzięki ich staraniom czasopismo nie tylko dokumentuje stan myśli naukowej, ale także kształtuje jej rozwój, otwierając nowe horyzonty badawcze i promując dialog między różnymi tradycjami cywilizacyjnymi, kulturowymi i intelektualnymi.

Wierzmy, że niniejszy numer będzie kolejnym krokiem w zacieśnianiu międzynarodowej współpracy naukowej, budowaniu przestrzeni wzajemnego zrozumienia i zaufania, co z kolei jest warunkiem wstępnym kształtowania prawdziwie zorientowanego na człowieka, sprawiedliwego i stabilnego porządku świata.

Z głębokim szacunkiem i wdzięcznością,
współredaktorzy numeru Ałła Kyrydon i Serhiy Troyan

ЯК ПРОВІДНИЙ МАЙДАНЧИК ДОСЛІДЖЕННЯ КУЛЬТУРНО- ІСТОРИЧНИХ, ЦИВІЛІЗАЦІЙНИХ І МІЖНАРОДНИХ ПРОЦЕСІВ (вступне слово співредакторів)

Наукові часописи завжди були не лише простором для фахової комунікації, а й середовищем, у якому формується інтелектуальна культура епохи, осмислюються її виклики, визначаються напрями подальшого поступу думки. Вони виконують роль своєрідних індикаторів стану суспільної свідомості, відображають не лише рівень наукових пошуків, а й загальні тенденції духовного життя. Для нас, як для співредакторів цього номера, є великою честю долучитися до видання, яке вже багато років залишається впливовим майданчиком академічного діалогу, критичного осмислення сучасності та продукування нових ідей у сфері культурно-історичних, цивілізаційних і міжнародно-політичних студій. У добу, коли глобалізаційні процеси поєднуються з тенденціями фрагментації, ізолювання та ідентичнісних криз, роль наукового журналу, який здатен зберігати простір для спокійної, аргументованої, методологічно виваженої розмови, набуває особливого значення. «Культура – Історія – Глобалізація» постає не просто як періодичне видання, а як інтелектуальна спільнота, що формує наукову культуру діалогу, відкритості й рефлексії. Саме тому кожен випуск стає подією, причому не лише у вузькому академічному середовищі, але й у ширшому контексті гуманітарного осмислення «плинної сучасності».

Наше багаторічне наукове співробітництво з редакцією часопису засвідчує, наскільки важливими є сталість партнерських зв'язків, професійна відкритість і готовність до міждисциплінарного діалогу. В умовах, коли академічна мобільність і цифровізація науки створюють нові формати спілкування, саме сталість і довіра стають ключовими передумовами ефективного інтелектуального обміну. Завдяки такому постійному діалогу між дослідниками різних країн, шкіл і дисциплін формується не лише спільний інтелектуальний простір, а й ширша мережа академічної взаємодії, що виходить далеко за межі інституційних чи національних обмежень. Ця мережа заснована на взаємоповазі й спільних цінностях; вона виконує роль своєрідної культурної дипломатії, адже саме наукове співробітництво стає основою для тривалих форм взаєморозуміння та довіри між народами.

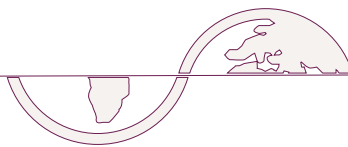
Редакційна колегія журналу упродовж багатьох років

вибудовує унікальну традицію наукової довіри й творчого партнерства. Її діяльність демонструє ефективне поєднання стандартів високого професіоналізму із відкритістю до нових підходів і підтримки молодих науковців. У цьому вбачаємо не лише приклад зразкової організації, а й інституційне втілення принципів академічної демократії, коли різні голоси і дослідницькі інтенції зливаються в єдиний, багатоаспектний наратив сучасного гуманітарного знання.

Сьогодні, коли світ переживає добу глибоких геополітичних і цивілізаційних зрушень, саме такі відкриті, дискусійні, інтелектуально чесні платформи мають особливу вагу. Глобальна турбулентність початку XXI століття змушує переглядати звичні методологічні парадигми, переосмислювати саму природу і структуру взаємозв'язків між культурою, історією та політикою. У цьому сенсі журнал виконує подвійну функцію: з одного боку – фіксує та осмислює актуальні події сучасності, а з іншого – формує довготривалу інтелектуальну пам'ять, що дозволяє простежити еволюцію ідей, понять і наукових підходів.

Часопис традиційно залишається провідним майданчиком для осмислення культурно-історичних і цивілізаційних процесів у їхній багатомірності. На його сторінках зустрічаються дослідження з історії культури, історіософії, цивілізаційної теорії, філософії історії, міжнародних відносин, політології, соціології, глобалістики, культурної антропології, а також аналітичні студії з проблем ідентичності, пам'яті та ціннісних трансформацій сучасного світу. Таке тематичне розмаїття не випадкове: воно відображає переконання редакції, що лише міждисциплінарний підхід дозволяє всебічно і комплексно осмислити складність і багатогранність сучасної епохи.

Публікації журналу демонструють, як наукова думка може поєднувати глибину історичного аналізу з актуальністю політичного й соціального виміру сучасності. Вони спонукають замислитися над тим, яким чином історичний досвід стає ресурсом для сучасної політики, а культура – інструментом глобальної комунікації. При цьому журнал успішно виконує важливу місію посередництва між минулим і майбутнім, між національним і глобальним, між академічною теорією та практиками політичної діяльності.

Особливої уваги заслуговує роль журналу у висвітленні проблематики конфліктогенності міжнародних відносин і складного співвідношення між національним, регіональним і глобальним рівнями сучасного розвитку. В умовах наростання геополітичної конкуренції, ревізії норм міжнародного права, повернення авторитаризму та гібридних форм протистояння, аналітичний дискурс часопису допомагає осмислювати не лише симптоми глобальної кризи, а й глибинні цивілізаційні передумови і причини сучасних конфліктів. Автори журналу прагнуть виходити за межі поточної політичної кон'юнктури, пропонуючи більш глибокі інтерпретації міжнародних процесів у широкому спектрі від відродження неоімперських амбіцій до кризи ліберального міжнародного порядку.

Важливим напрямом наукових розвідок, що послідовно підтримується редакцією, є дослідження проблем безпеки як у її традиційному, так і в розширеному, міждисциплінарному розумінні. Сучасна безпека не зводиться до військово-політичних категорій: це комплексний феномен, у якому взаємодіють енергетичні, екологічні, продовольчі, технологічні, інформаційні та гуманітарні виміри. Розглядаючи безпеку як системну характеристику стану цивілізації, журнал формує інтелектуальні передумови для розробки нових підходів до глобального управління і конструювання справедливого, збалансованого, стійкого світопорядку.

Цивілізаційний вимір сучасності, як переконливо демонструють статті поточного номера, потребує осмислення не лише з позицій теоретичної конструкції, а й як практичного інструменту розуміння глобальних процесів. Поняття «світопорядок» перестає бути суто політичним і дедалі більше відображає взаємодію культур, систем цінностей, моделей розвитку й історичних досвідів. На перетині політичного і культурного, локального і глобального, історичного і сучасного народжуються нові дослідницькі горизонти, до формування яких активно долучається авторський колектив журналу.

Не менш важливою є місія наукового видання «Культура – Історія – Глобалізація» у підтримці інноваційних методологічних підходів. Його сторінки відкриті для аналітичного плюралізму – від класичних історико-філософських студій до застосування сучасних теорій міжнародних відносин, постколоніальних і деконструкційних підходів, досліджень пам'яті, ідентичності, культурної дипломатії тощо. Така відкрита методологічна платформа дозволяє формувати не лише сучасний гуманітарний наратив і метанаратив, але й утверджувати нові стандарти академічного мислення, засновані на взаємоповазі до різних традицій і пошуку синтетичних рішень. Цей інтелектуальний плюралізм не лише збагачує

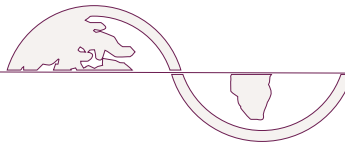
академічну дискусію, а й створює умови для наукової синергії – того рідкісного стану, коли різні школи, концепції й наукові досвіди не суперечать, а взаємодоповнюють одне одного. Саме в такому синтетичному середовищі формується інтегративний, діалогічний, зорієнтований не на конкуренцію, а на співпрацю, новий тип гуманітарного знання.

Гуманітарний вимір глобалізації, який посідає особливе місце в концептуальному полі часопису, заслуговує окремої уваги. Попри свою технологічну й економічну природу, глобалізація має насамперед культурно-історичні наслідки. Вона відкриває можливості для інтенсифікації комунікацій і взаємозбагачення культур, але водночас породжує численні та серйозні виклики – від уніфікації культурних кодів до кризи локальних ідентичностей. Саме тому сторінки журналу стають місцем для критичного аналізу цих амбівалентних процесів, пошуку рівноваги між глобальною інтеграцією та культурним різноманіттям.

Сьогодні, коли ми стоїмо на порозі нових технологічних і світоглядних трансформацій – від штучного інтелекту й біоетичних дилем до нової безпекової та енергетичної архітектури світу – важливо зберігати саме такий відкритий, інклюзивний, заснований на взаємній повазі, довірі та прагненні до спільного пізнання формат наукового спілкування. У цьому бачимо не лише редакційну, а й суспільну значиму місію часопису. В сучасну епоху, що дедалі частіше схиляється до поляризації та конфронтації, необхідно підтримувати гуманістичний вимір науки, культивувати відповідальність мислення, утверджувати культуру діалогу. Саме у цій спільній інтелектуальній праці на основі поєднання культурно-історичного аналізу з глобальним баченням сучасності ми вбачаємо головну місію нашої наукової спільноти і самого часопису. Ми переконані, що «Культура – Історія – Глобалізація» залишатиметься не лише фаховим виданням, а й простором плідної дискусії, інтелектуальної свободи та культурної відповідальності. Журнал буде надалі тим місцем, де наукове слово перетворюється на чинник порозуміння у складному і суперечливому світі XXI століття.

Черговий випуск часопису концептуально об'єднує гроно наукових статей у зазначених рамках окресленого вище наукового дискурсу. Провідна тематика авторських досліджень присвячена кільком дуже важливим аспектам:

- теоретико-узагальнюючим питанням сучасних міжнародних відносин, зокрема парадигмі їх асиметрії;
- конфліктогенному і безпековому рівням неопостбіполярного світопорядку і ключовим трендам його еволюції;
- концептуальним вимірам зовнішньої політики окремих держав, зокрема Китайської Народної Республіки і Турецької

Республіки;

–окремим аспектам двосторонньої міждержавної співпраці, насамперед українсько-польському гуманітарному співробітництву.

Змістовна частина представлених у випуску журналу статей відображає широкий спектр проблем, що формують сучасний науковий дискурс у сфері міжнародних відносин. У центрі уваги авторів – складна й багатовимірна динаміка глобальних процесів, що розгортаються у період трансформації світопорядку. Теоретико-узагальнюючі праці, присвячені проблемам асиметрії сучасних міжнародних відносин, розкривають фундаментальні закономірності змін у співвідношенні сил між провідними та периферійними акторами світової політики, висвітлюють зрушення у концептуальному апараті теорії міжнародних відносин і сприяють глибшому розумінню еволюції глобальної системи. Окрему групу досліджень становлять аналітичні тексти, що зосереджуються на конфліктогенних і безпекових параметрах неопостбіполярного світопорядку. Їх наукова цінність полягає у прагненні осмислити нові форми міжнародної нестабільності, кризові тенденції у сфері колективної безпеки, а також у спробах теоретично моделювати способи адаптації держав до умов зростаючої турбулентності. Такий підхід не лише поглиблює наукове розуміння природи сучасних загроз, а й сприяє виробленню практичних рекомендацій для політичних рішень і стратегій безпеки.

Вагомим внеском у розвиток сучасної науки є також дослідження, присвячені концептуальним аспектам зовнішньої політики окремих держав, передусім Китайської Народної Республіки та Турецької Республіки. Їх аналіз дозволяє простежити, як національні інтереси, культурно-історичні традиції й геополітичні амбіції визначають траєкторії поведінки держав на міжнародній арені. Такі статті розширюють уявлення про альтернативні моделі розвитку, що формуються поза західним світом, і збагачують теоретичну палітру сучасної науки про міжнародні відносини.

Не менш важливою складовою цього випуску є дослідження прикладного характеру, зокрема присвячені аналізу впливу стрімкого технологічного розвитку Тайваню в галузі виробництва напівпровідників на геополітичну динаміку відносин між Тайванем, КНР та США, а також польської гуманітарної допомоги Україні в умовах російської агресії. Наукова й суспільна значимість першого з цих академічних текстів полягає в обґрунтуванні положення, що домінування Тайваню у виробництві напівпровідників не лише забезпечує його економічне зростання, а й робить його незамінним елементом світової технологічної взаємозалежності.

Водночас технологічний прогрес Тайваню не тільки підвищує його стратегічну цінність, обмежує геополітичні амбіції Китаю та зміцнює вплив США в регіоні, але й породжує нові системні ризики між стримуванням і ескалацією у відносинах у трикутнику Китайська Народна Республіка – Республіка Китай – Сполучені Штати Америки.

У статті про польську гуманітарну допомогу Україні всебічно розкрито масштаби, форми і значущість солідарності польського суспільства та державних інституцій з українським народом. Дослідження акцентує увагу на ролі гуманітарної підтримки як чинника зміцнення міждержавної довіри, розвитку міжлюдських контактів і переосмислення спільного історичного досвіду. Польська допомога Україні виявилася не лише проявом сусідської підтримки, а й свідченням спільних європейських цінностей, спрямованих на захист людської гідності, свободи та безпеки. У цьому контексті наукова публікація про гуманітарний вимір українсько-польських відносин набуває особливої ваги, адже вона поєднує аналітичну глибину з практичною місією – утвердженням партнерства, солідарності та спільної відповідальності за мир у Європі.

Отже, тематичне та проблемне різноманіття представлених статей забезпечує цілісне бачення сучасного світу як складної, суперечливої, але закономірної системи. Вони не лише розширюють горизонти наукового пізнання, а й поглиблюють розуміння глобальних процесів, формують інтелектуальне підґрунтя для подальших досліджень і практичних рішень у сфері міжнародної політики.

Ми щиро вдячні редакційній колегії, авторам і рецензентам за високий рівень академічної культури, уважність до деталей, сумлінність і професійну чесність, які визначають зміст кожного номера. Завдяки їхнім зусиллям журнал не лише фіксує стан наукової думки, а й формує її розвиток, відкриваючи нові горизонти досліджень і сприяючи діалогу між різними цивілізаційними, культурними й інтелектуальними традиціями.

Віriamo, що цей випуск стане черговим кроком у зміцненні міжнародної наукової співпраці, у розбудові простору взаєморозуміння і довіри, який, у свою чергу, є передумовою для формування справді людиноцентричного, справедливого і стабільного світового порядку.

З глибокою повагою і вдячністю,
співредактори випуску Алла Киридон і Сергій Троян